

Cinema ranci

1. De què va? Abdul, fill bastard d'un franquista que té una agència de cobrament de morosos en el Madrid fatxa, s'enamora de l'amant del seu pare i la cosa es complica...

2. Com va? El millor d'aquest film ranci, carca i inútil és el títol: *Tànger*. A poc que un es descuidi et ve al cap la mítica *Casablanca* de Michael Curtiz. Res a veure. Com ou a una castanya. Juan Madrid, autor de novel·les negres, s'ha pres la llicència de dirigir, a més d'escriure'n el guió, una pel·lícula de gènere. I ara una pregunta gens

ingènua: tan fàcil era dirigir un film en l'Espanya del PP? I segueixo: com és que un novel·lista aconsegueix finançament dolç i subvencions televisives per dirigir cinema quan no en té ni idea? O és que no hi han directors prou capacitats en l'estat de les autonomies? Del començament de l'anècdota (el bord Perugorria buscant treure partit econòmic), al desenvolupament (Ana Fernández fent de meuca àcrata; Ramoncín posant ganyota de fatxa *blaspiñarista*), per arribar al desenllaç obert, per no dir eixelebrat, *Tànger* és autèntic malson diürn. Sobreactuada i farcida de diàlegs d'apretar a córrer fins al Sàhara, la cosa és més inquietant que el *Bono* dirigint l'exèrcit del *Zapatero*. **3. I va:** ideal per estudiants de cinema. S'aprèn més de les pel·lis dolentes que de les bones.

Tànger

Director: Juan Madrid. Intèrprets: Jorge Perugorria, Ana Fernández, José Manuel Cervino, Fele Martínez, Pablo Puyol, Ramoncín. Espanya, 2003. 100 min. Lauren.

LA MAJANA 27-5-04

X